

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Fülöp Péter ügyvéd által képviselt dr. felperes neve (felperes címe) felperesnek a dr. Bedecs Valéria jogtanácsos által képviselt APEH Hatósági Főosztály Nyugat-dunántúli Kihelyezett Hatósági Osztály (alperes címe) alperes ellen adóbírság ügyében hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2008. február 28-án kelt 10.K.27.544/2007/8. sorszámú jogerős ítélete ellen a felperes részéről 9. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 10.K.27.544/2007/8. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az első fokú adóhatóság az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (továbbiakban Art.) 47. § (2) bekezdése, 172. § (1) bekezdés 1) pontja alapján a felperest 100.000 Ft mulasztási bírsággal sújtotta.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes 8529149763 számú határozatával az első fokú határozatot helybenhagyta. Megállapította, hogy a felperes a 2007. február 12., március 12., március 22. napján kelt felszólítások ellenére iratai bemutatásának hiánytalanul nem tett eleget. Utalt még az Art. 1. § (5) bekezdésére, 95. § (3) bekezdésére, 99. § (1) bekezdésére.

A felperes keresetében az adóhatósági határozatok hatályon kívül helyezését kérte azzal, hogy a rendelkezésére álló dokumentumokat csatolta, az eljárás során nyilatkozott is, annak ellenére, hogy a nyilatkozattételt megtagadhatta volna.

Az első fokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolásában hivatkozott az Art. 1. § (5) bekezdésére, 47. § (2) bekezdésére, 95. § (3) bekezdésére, 99. § (1) bekezdésére, 172. § (1) bekezdés 1) pontjára és (12) bekezdésére. E jogszabályhelyek alapján kifejtette, hogy a mulasztási bírság jogintézménye az együttműködési kötelezettség szankcionálásával az érdemi döntés meghozatalát megalapozó dokumentumok rendelkezésre bocsátását hivatott elősegíteni. Az adóhatóság a bírság alkalmazásával az első fokú döntésig tanúsított adózói magatartást értékelte, így az azt követően benyújtott iratokat figyelmen kívül kell hagyni.

A felperes megsértette iratbemutató kötelezettségét és együttműködési kötelezettségét, ezért az adóhatóság jogszerűen határozott a mulasztási bírságról.

Utalt még arra, hogy az Art. a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban Ket.) okirat csatolására vonatkozó rendelkezéseitől eltérő szabályokat csak abban a tekintetben tartalmaz, hogy a 95. § (3) bekezdésben részletesebben taglalja ezen kötelezettség tartalmi elemeit. Az Art. 99. § (1) bekezdése alapján az adózó a fenti kötelezettség teljesítése során köteles az adóhatósággal együttműködni.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet kérve annak hatályon kívül helyezését, és kereseti kérelme szerinti döntés meghozatalát. Arra hivatkozott, hogy az alperes megsértette a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményét. A felperes a rendelkezésre álló iratokat becsatolta.

Az alperes a jogerős ítélet hatályában való fenntartását indítványozta.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az Art. 99. § (1) bekezdése alapján az adózó köteles az adóhatósággal az ellenőrzés során együttműködni, az ellenőrzés feltételeit a helyszíni ellenőrzés alkalmával biztosítani. Az Art. 95. § (3) bekezdése alapján az adózó az iratokat és az adózással összefüggő, elektronikus adathordozón tárolt adatokat felhívásra az adóhatóság által közzétett formátumban rendelkezésre bocsátja, illetve az ellenőrzéshez szükséges tényeket, körülményeket, egyéb feltételek megismerését biztosítja. Az ellenőrzés során az adózó és alkalmazottja az adóhatóság részére az ellenőrzéshez szükséges felvilágosítást megadja.

A közigazgatási iratok alapján a Legfelsőbb Bíróság is megállapította, hogy a felperest három alkalommal írásban értesítették, illetve a jogkövetkezményekre való hivatkozással felhívták a szükséges iratok csatolására. A 2007. március 22-én kelt felhívás részletesen tartalmazta, hogy mely iratok becsatolását kérte az adóhatóság. A felperes azonban az első fokú határozat meghozataláig a kért iratokat nem csatolta, ezzel együttműködési kötelezettségének nem tett eleget, az ellenőrzés lefolytatását akadályozta. Az a körülmény, hogy később a felperes az iratokat csatolta, nem teszi jogszerűtlenné az adóhatóság döntését.

A felperes által hivatkozott legfelsőbb bírósági eseti döntést jelen ügyre nem lehetett alkalmazni, hiszen az még a régi Art., illetve az Áe. szabályain alapult.

Mindezekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság az első fokú bíróság ítéletét a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperest a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pernyertes alperes felülvizsgálati perköltségének megfizetésére.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt minimum felülvizsgálati eljárási illetéket a pervesztes felperes a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles az államnak megfizetni.

Budapest, 2009. május 7.

Dr. Lomnici Zoltán sk. tanácselnök, Dr. Hajnal Péter sk. előadó bíró, Dr. Kurucz Krisztina sk. bíró